

Argumenty a klíčová sdělení CEFS k jednání o obchodní dohodě EU-Mercosur

1. Cukrovarnický průmysl EU v uplynulém období zásadním způsobem zvýšil **investicemi a značným pracovním úsilím cukrovarnických společností svoji efektivitu.**

Výnosy a objem výroby cukru připadající na 1 cukrovar se v minulých letech zásadně zvýšily. Cukrovarnické podniky a pěstitelé cukrovky v EU patří v současnosti mezi nejefektivnější v celém světě.

Těmto výsledkům předcházelo období drastické restrukturalizace cukrovarnického průmyslu EU, které proběhlo v letech 2006-2009 (studie LMC).

2. Naproti tomuto procesu v EU, Brazílie **investovala hlavně do navýšení kapacit výroby namísto do zvýšení efektivnosti stávajících cukrovarů.**

Cukrovarnický sektor EU aktuálně čelí skutečným problémům – zadlužení narostlo i v souvislosti se značnými ztrátami v hospodářských letech 2014/15 a 2015/16.

I přes to, že brazilský cukrovarnický sektor nepokrývá se průměrné výrobní náklady, pokračuje v extenzivní expanzi svých kapacit a plánuje další zásadní navýšování výroby a vývozu cukru. Nicméně tento zcela zjevný rozpor je bezdůvodně přehlížen a při jednáních opomíjen.

3. Vysvětlení tkví ve významné a rostoucí státní podpoře brazilského cukrovarnického a lihovarnického sektoru. Toto lze dovodit z příložené analýzy CEFS. Podpora má různé formy:

přímé podpory, zahrnující restrukturalizace dluhů, vládní půjčky, atd.
podpory výroby etanolu (které podporují i cukrovarnickou výrobu).
profitování brazilského cukrovarnického sektoru z oslabujícího kurzu brazilské měny (Real).

4. Cukerní sektor EU nyní čelí bezprecedentním výzvám:

ukončení kvót na výrobu cukru v EU a minimální ceny cukrové řepy vede k tlaku na další snižování cen cukru a vyšší volatilitě trhu (2016-2026 Výhledová zpráva Komise).

Ekonomické dopady vystoupení Velké Británie z EU (BREXIT), kteréžto nesmí být podceněny.

Stagnující a pravděpodobně spíše klesající spotřeba cukru.

Tyto výzvy jdou ještě nad rámec povinnosti dodržování sociálních a environmentálních standardů, které jsou výrazně přísnější a striktnější nežli v Brazílii.

5. Cukrovarnický sektor EU je a bude dále poškozován, a to v evropském i celosvětovém měřítku, brazilským systémem podpor, pakliže bude tento pokračovat. Je to především z důvodů:

Brazílie je rozhodující produkční zemí při stanovování světové ceny cukru, přičemž vládní podpory napomáhají stlačovat světovou cenu cukru dolů a v důsledku toho i snižování marží pro vývozce cukru z EU.

Brazílie již v současné době požívá největší rozsah preferenčního přístupu na trh EU než kterákoli jiná země ve světě. Množstevní rozsah byl nedávno navýšen na 702 tis. tun ročně (tj. 46% kvót z celkového množství dovozu, které má EU v rámci kvót FTA/WTO).

V období let 2011/12 - 2015/16 vyvezla Brazílie do EU v průměru téměř 920 tis. tun cukru ročně.

6. Nahrazování konkurenceschopného a kvalitního cukru vyrobeného v EU podporovaným cukrem z Brazílie je nelogické a postrádá jakýkoli smysl.

Brazílie jako dominantní hráč na světovém trhu s cukrem musí okamžitě zastavit veškeré přímé i nepřímé podpory do sektoru cukrovarnictví. Dokud nebude existovat regulérní konkurenční prostředí mezi EU a Brazílií, nesmí být jednání o koncesích na cukr předmětem jednání o obchodní dohodě mezi EU a MERCOSUR.

Oblast	Sdělení
Zaměstnanost & rozvoj venkova	Poskytnutí byt' i množstevně omezených koncesí pro dovozy cukru z Brazílie v rámci jednání o obchodní dohodě mezi EU a sdružením zemí MERCOSUR bude mít negativní důsledky na venkovské oblasti EU. V sektoru cukrovarnictví v EU je činných 109 cukrovarů podporujících živobytí 28 tis. pracovníků a 140 tis. farmářů v některých z nejzranitelnějších venkovských oblastí EU. Znovuobnovení výroby cukru v případech, kdy došlo k uzavření cukrovaru, je možné jen za velmi výjimečných okolností. V praxi to znamená, že dojde-li v konkrétní oblasti k uzavření cukrovaru a ukončení výroby cukru, je to jednou pro vždy nevratný krok. <i>Možná doplňková sdělení:</i> Sektor cukrovarnictví EU se v období 2006 - 2009 zapojil do bolestivého restrukturalizačního procesu s cílem učinit sektor konkurenceschopnějším. – Brazilský cukrovarnický sektor žádným takovým procesem restrukturalizace nepošel.
Dovozy	Brazílie již aktuálně profituje z preferenčního přístupu na trh EU s množstvím cukru 702 tis. tun ročně. – Brazílie již v současnosti těží ze svého největšího preferenčního přístupu na trh s cukrem v EU ve srovnání s jakoukoli jinou další zemí. – Navíc profituje Brazílie i nepřímo ze swapových operací s cukrem se zeměmi majícími rovněž preferenční přístup na trh EU (např. NRZ a AKT).
Podpory	Problematika brazilských podpor s ohledem na rozsah celého sektoru a jejich vliv na světový trh s cukrem. – Brazílie je rozhodující produkční zemí při tvorbě světové ceny cukru s objemem vývozu cukru dosahujícího 40 % objemu vývozů roku 2015. – Flexibilita brazilského cukrovarnického/lihovarnického průmyslu v přesunech mezi výrobou cukru a etanolu umožňuje ročně přesměrování výroby mezi cukrem a etanolem v množství 8 mil. tun – tj. pětikrát více než je roční množství vývozu cukru z EU za posledních 10 let. Cukrovarnický a lihovarnický sektor Brazílie jsou téměř plně integrovány: 94% brazilských cukrovarů vyrábí rovněž etanol. – Výsledkem toho je, že i podpora pro etanol je podporou pro výrobce cukru. Brazilská vláda svůj cukrovarnicko-lihovarnický komplex velmi rozsáhlým způsobem podporuje. – Tato podpora je poskytována prostřednictvím daňových úlev na etanol a automobily na bioetanol, státem podporované půjčky, přímé podpory a dále i povinným přimícháváním bioetanolu do pohonných hmot, jehož hranice je nejvyšší na světě.

	EU ukončila systém vývozních podpor v roce 2009. – Pro srovnání Brazílie znovu zavedla pro roky 2017 a 2018 program refundací daní REINTEGRA. Brazilská vláda používá pro zachování a zvýšení konkurenceschopnosti etanolu tváří v tvář benzínu daní a zvýšených minimálních cen benzínu.
Rovné podmínky	Nestabilita kurzu Realu je/bude příčinou toho, že výrobci cukru v EU nebudou moci konkurovat dovozům brazilského cukru se sníženým clem. – Brazílie zůstává ekonomicky i politicky nestabilní zemí. V nedávném období došlo k poklesu kurzu brazilského Realu o 50%, což vyústilo prakticky ve zdvojnásobení cenové konkurenceschopnosti vývozu cukru v těchto několika letech. S tímto nemůže žádné odvětví průmyslu konkurovat. – Volatilita kurzu Realu bude v praxi znamenat fakt, že další bezcelní dovozy cukru z Brazílie by zvýšily volatilitu trhu EU. <i>Možná doplňková sdělení:</i> Sociální a environmentální standardy jsou v Brazílii výrazně nižší než v EU, které jsou nejvyšší na světě.
Udržitelnost	Poskytnutí dalších koncesních výhod Brazílii bude příčinou narůstajícího netržního environmentálního vlivu na trh EU, neboť dojde ke stavu, kdy dojde k nahrazování environmentálně udržitelného cukru vyráběného v EU, cukrem s výrazně nižší mírou environmentální udržitelnosti. Pěstitelé cukrové řepy v EU byli nuceni zavést technologicky velmi náročné a drahé postupy beroucí ohled na trvalou udržitelnost pěstování cukrové řepy s ohledem životní prostředí (střídání plodin v rámci osevních postupů, ozelenění a další). Brazilský model je značně odlišný od EU. – Cukrová třtina je v Brazílii pěstována monokulturně se všemi negativními dopady na biodiverzitu. – Plocha pěstování cukrové je v Brazílii extenzivně rozšiřována bez ohledu na dopady nepřímých změn ve využívání půdy (kácení pralesů). Mnoho pěstitelů cukrové třtiny v Brazílii stále před sklizní třtinová pole zapalují, čehož důsledkem je zamoření ovzduší a může působit pracovníkům dýchací obtíže. Mezi cukrovarnickými podniky a jejich zaměstnanci existuje již od roku 1968 silný sociální dialog. – Naproti tomu jsou pracovníci v Brazílii, návazně na špatnou strukturu a organizovanost brazilských odborů, snadno zranitelní a využitelní.
Brexit	Potřeba dovozu surového cukru do EU se sníží v důsledku vystoupení Velké Británie z EU. – K tomu lze uvést, že pokud nejsou dovozní kvóty mezi UK a EU-27 rozděleny, relativní potřeba trhu na dovozy surového cukru z třetích zemí ve skutečnosti poroste. Komise i bez ohledu na vystoupení UK z EU předpokládá, že navýšení výroby cukru v EU a stávající možnosti dovozu cukru třetími zeměmi, bude zásobování trhu EU cukrem více než dostačující.

	Po dokončení výstupních procedur z EU bude Velká Británie největším vývozním trhem pro země EU-27. V případě, že nebude dosaženo nové dohody o volném obchodu s Velkou Británií, bude EU mít na trhu další množství, které bude nutno z něj dostat. Společnost Tate & Lyle Sugars se v kampani zasazovala o vystoupení Velké Británie z EU; nemá žádné právo vznášet připomínky k obchodní politice EU, neboť již během dvou let nebude tato společnost v EU.
--	---

REAKCE NA SDĚLENÍ

Předkládaná tvrzení	Odpovědi (sdělení)
Cukrovarnický sektor EU není schopný konkurovat	Výrobní náklady na tunu cukru v EU se v průběhu posledních 25 let navyšovaly jen o 0.4% ročně, což ve srovnání s růstem inflace tempem 2.3% ročně; z toho vyplývá, že porovná-li se nárůsty obou faktorů docházelo v průběhu posledních dvou dekád ke konstantnímu snižování výrobních nákladů. Výnosy na 1 ha cukrové řepy v EU jsou nyní dokonce vyšší nežli tomu je v Austrálii nebo v regionu Střed-Jih v Brazílii – dvou nejvýkonnějších a konkurenceschopných oblastí výroby cukru ve světě. Cukrovarnický průmysl EU pokračuje ve zdokonalování technické efektivity jako snižování energetické náročnosti a dalších vstupních nákladů, jako i efektivity a produktivity pěstování cukrové řepy.
Cukrovarnický sektor EU je konkurenceschopný. Není třeba se obávat konkurence brazilského cukru.	Dokonce i konkurenceschopný výrobce cukru v EU nemůže konkurovat cukru vyráběnému za podpory vládních dotací či intervencí a rovněž tak i výkyvům způsobeným vlivy kolísavého směnného kurzu brazilské měny. Neexistuje žádný důvod k nahrazování deregulované a konkurenceschopné výroby cukru podporovanou výrobou z třetích zemí.
Cukrovarnický sektor EU je podporován.	Cukrovarnický sektor EU prošel od roku 2006 zásadní deregulací. Po ukončení režimu výrobních kvót na cukr bude počínaje 1. říjnem 2017 jedním z nejliberálnějších cukerních režimů na světě. Cukr nedostává žádnou podporu na specifické výrobky. Systém platby na farmu je kompatibilní s pravidly WTO. Národní podpory klesly v rámci systému WTO Blue box a od té doby jejich celkový objem poklesl pod hranici 5% celkové hodnoty výroby cukru v EU.
Cukrovarnický sektor EU je uzavřen pro dovozy	Celní systém EU podstatně liberálnější než mnohé ostatní: systém je ve světě z pohledu poskytování bezcelního přístupu NRZ na trh s cukrem v EU unikátní.

	EU umožňuje bezcelní dovozy cukru z NRZ v rámci iniciativy "Všechno kromě zbraní" (EBA) a ze zemí Afriky, Karibiku a Tichomoří, které uzavřely s EU dohody o ekonomickém partnerství (EPA). Rafinérské společnosti v EU profitují z výhod bezcelního přístupu na trh EU plynoucího z obchodních dohod mezi EU a Střední Amerika, Kolumbie, Peru, Ekvádor a Jižní Afrika, které jsou aktuálně uzavřeny na celkové množství 420 000 tun ročně. Disponibilní množství surového cukru pro rafinaci dováženého v rámci dovozní kvóty CXL se sníženým clem – tato je rozdělena mezi Brazílii, Austrálii, Kubu a ostatních třetích zemí ("Erga Omnes") – přesahuje celkem 700 000 tun a pro rok 2017/2018 je toto množství navýšeno na téměř 800 tis. tun.
Dovozní clo 98 EUR/t znemožňuje dovozy.	K takovémuto tvrzení neexistují žádné relevantní důkazy. V hospodářském roce 2015/16 bylo téměř celé množství (96%) kvóty TRQ připadající na Brazílii umístěno na trh EU, a to i přes tehdejší velmi nízké cenu cukru na trhu EU, kteréžto dosáhly v průměru jenom 432 EUR/t. Je zcela zjevné, že pro brazilské výrobce cukru, a to i pro ty z méně konkurenceschopné oblasti Severo-Východ (SV), je výhodné naplňovat dovozní kvóty WTO (CXL) na cukr do EU a to i v období nízkých cen na trhu EU.
Rafinérům se nedostává surového cukru pro výrobu rafinovaného cukru.	Největší současná rafinérie v EU společnost Tate & Lyle Sugars bude za méně než 2 roky mimo EU. V důsledku toho musí následovat i pokles množství dováženého surového cukru pro rafinaci o 1/3. – Zatímco cukrovarnický sektor EU prošel v období let 2006-2009 zásadní restrukturalizací, rafinérie v EU nikoli. Naproti této skutečnosti dokonce své kapacity navýšily.
Limitovaná množství kvót TRQ nemohou poškozovat ani trh s cukrem v EU a taktéž ani cukrovarnický sektor EU.	Vpuštění dalších množství bezcelních dovozů cukru z Brazílie vytvoří další tlak na ceny cukru na trhu EU. – Množství vyrobeného cukru v EU se započtením množství cukru, která jsou na trhu EU dostupná z dovozu ze počínaje obdobím od 1. října 2017. – Předpokládá se, že budoucí úroveň cen cukru na trhu EU se přiblíží referenčnímu prahu a pravděpodobně i pod něj; v případě, že dojde k dalším dovozům cukru za dumpingové a podporované ceny, povede to k dalšímu uzavírání cukrovarnických podniků v EU a následně toto zasáhne i do příjmů pěstitelů cukrové řepy.